

Aanklachten tegen ouderschap Veerle Langedock

Onverantwoorde situaties:

- Marieke heeft Floris meerdere malen aangevallen met een mes. Ze heeft op een gegeven punt ook geprobeerd hem te slaan met een stoel. Hiertegen verweerde Floris zich door zijn zus te ontwapenen en haar in een houdgreep te nemen tot ze kalmeerde.
- Floris kreeg jarenlang een overdosis rilatine, die later concerta werd, toegediend zonder daarbij de nodige psychologische ondersteuning te verkrijgen en zonder medisch toezicht. Later werd bevestigd dat rilatine nooit had toegediend moest worden. Dit product wordt algemeen beschouwd als een krachtig geneesmiddel, die ook onder de categorie softdrugs valt. Dit betekent dat de moeder haar zoon drogeerde.
- Zeer regelmatige ruzies die uit de hand liepen, angst voor de moeder. Floris heeft meermaals zich buitenshuis verstopt uit angst voor de reactie van zijn moeder.

Fysiek geweld:

- Veelvuldig voorkomen van direct fysiek geweld gedurende periodes van histerie.
Voorbeeld situatie: Marieke slaat op deur van badkamer omdat ze te laat op school zou komen (had zich overslapen), Floris opent de deur om haar tot stilte aan te manen. Veerle stormt naar beneden, roept en tiert om stilte, laat slagen neerregenen op zowel Marieke als Floris, zonder de situatie te kennen. Roept: 'Ik kan er niet meer tegen! Ik kan het niet meer aan!' terwijl ze slaat. => geen straf, want er is geen reden => geweld. Dit is meermaals voorgekomen.
Een ander discussiepunt waren de veelvuldige ruzies tussen Marieke en de moeder, waarbij de moeder zeer veel slagen toediende aan Marieke omdat deze haar gezag tartte. Het aantal slagen maakte dit echter een gebruik van geweld in plaats van een fysieke straf. Ook dit gebeurde terwijl de moeder luidruchtig tierde en niet helder kon nadenken.
Ondanks de veelvuldige slagen bezit de moeder weinig kracht, en er was zelden weinig s
- Floris kreeg een slag in het gezicht toen hij aanbood om de drankjes van een automaat een paar honderd meter verderop aan te schaffen, omdat deze goedkoper waren.

Emotioneel geweld:

- Emotionele chantage: Floris had het gevoel dat zijn moeder zelfmoord ging plegen als hij het riskeerde slechts een maal tegen haar wil in te gaan, werd gedwongen zich naar haar wil te schikken.
- Floris werd door Veerle behandeld als haar vertrouwenspersoon. Hij kreeg veel te zware geheimen (bv.: zijn moeder had een minnaar gehad, die echter met haar afbrak toen ze verder met hem wou gaan, omdat ze drie kinderen had) toegestopt, die een kind van zijn leeftijd maar moeilijk kon verwerken.
- Floris moest de moeder emotioneel verzorgen. Er werd onvoorwaardelijke liefde en trouw van hem geëist. Dit is een last die geen enkel kind hoort te dragen.

- Floris werd meermaals gedwongen om verklaringen te ondertekenen tegen de vader. Hij werd gedwongen om partij te kiezen tegen een van zijn ouders. Hierdoor werd hij tot wapen herleid. De zin 'ik zie mijn papa graag en ik wil mijn papa blijven zien' werd hem meermaals doorgestoken als 'verraad'. Dit is immoreel en onverantwoord.
- Floris kreeg een 'open brief' van zijn moeder op school, die moest voorgelezen worden door een leerkracht in het bijzijn van Floris. De school weigerde hier echter mee te co-opereren.

Financieel geweld:

- De moeder klaagde regelmatig dat ze zuiniger moesten leven, terwijl ze zelf regelmatig merkklodij kocht. Bezuinigen mocht echter niet. Zulke zaken werden als 'basis' beschouwd. Als Floris toch bespaarde (bezag geld uitgeven als een misdrijf), werd dit hem soms kwalijk genomen. Als puber belemmerde dit zijn groei in de maatschappij. Marieke gaf daarentegen wel veel geld uit, en kreeg er ook meer van de moeder en de grootmoeder, die dit probleem dus niet had.
- De bankrekening van Floris wordt tot op de dag van vandaag achtergehouden door de moeder. Dit is financiële chantage, een ouder onwaardig.
- Veerle leende vaak geld uit de spaarpot van Floris. Dit werd niet altijd terugbetaald. Hierover discussiëren was een taboe.
- Veerle kreeg de helft van het alimentatiegeld voorgesloten door DAVO, wat betekende dat voor Floris alleen ze gemiddeld 100 € per maand verkreeg. Dit gebeurde echter buiten het medeweten van de kinderen om.

Financieel misbruik:

- De woning waar Veerle, Floris, Marieke en Stientje in verbleven was eigendom van Roza Vansteenkiste. De financiële draaglast werd ook gedeeld door Roza en Veerle. Ondanks de vermelde moeilijke, financiële situatie, ging de grootmoeder af en toe op reis naar bv. Kreta. Ook werd het volledige bestek, een magnetron, een koffiezetapparaat, e.d. vernieuwd, zonder dat hier reden voor was, aangezien de oude het nog deden. Dit is geen teken van bezuiniging.
- Veerle deed regelmatig een 'terrasje' aan, met een traktatie en veelvuldige drankjes voor de kinderen en zichzelf.
- Er werd, ondanks de vermelde financiële armoede regelmatig een reis ondernomen naar bv. een boerderijvakantie, een hotel in Namen, ... Elke reis ging gepaard met verblijfskosten, de entreekosten van musea e.d., en de veelvuldig aangedane terrasjes.

Slotconclusie:

Tijdens mijn vijf jaren die ik bij mijn moeder doorbracht, heb ik veel onrecht zien gebeuren. Ik ben regelmatig emotioneel misbruikt geweest, en mijn eigen wil was volledig ondergeschikt aan de eisen van mijn moeder. Indien u aan mijn oordeel twijfelt, ben ik bereid om onderzocht te worden door een gerechtspsycholoog om dit geschrift te bevestigen.

Van financiële armoede is er bij mijn moeder weinig te merken. Zelf toen ze twee auto-ongevallen (waarbij haar wiel telkens vernield raakte) meemaakte binnen een week tijd, werd er niet bezuinigd op haar gebruikelijke uitgaven. Dit staat in tegenstelling met wat ze aan haar kinderen vertelde, namelijk dat we moesten zuinig zijn en dat ze het moeilijk had om de eindjes aan elkaar te knopen.

Ook hield ze veel informatie achter inzake met de gerechtelijke gang van zaken. Af en toe werd ons gevraagd om een document te ondertekenen (deze werden opgesteld onder haar toezien) om 'haar te helpen met de zaak te winnen'. Zelf wisten de kinderen niets anders dan dat hun vader 'geestelijk ziek was'. Van de dagvaarding op grove fout wisten zij dus niets, dit werd bewust verzwegen door de moeder.

Nu lijkt de situatie verbeterd te zijn. Ik neem aan dat dit komt omdat de drie kinderen samen te veel conflict veroorzaakten voor haar om aan te kunnen. Ook het feit dat ze verhuisde van bij haar moeder naar een apart huis zal de gemoederen gekalmeerd hebben. Toch raad ik af om haar alle kinderen te geven om de volgende redenen:

Floris (mezelf): koestert een afkeer t.o.v. de moeder omwille van haar emotionele chantage en wil niets meer met haar te maken hebben. Hij heeft alle banden verbroken en spreekt niet meer met haar. Floris verblijft bij de vader en wil daar blijven verblijven.

Marieke: Marieke leeft in conflict met de vader. Voor haar zou het beter zijn als ze bij de moeder blijft. Er is ook een constante vorm van (broeder-zusterlijke?) ruzie tussen haar en Floris, die echter uitmondde in een verholen vorm van afkeer voor elkaar vanwege hun keuzes in het conflict.

Stientje: Stientje heeft beide ouders nodig, maar is doodsbang voor de moeder. Zelf zou ze dit niet toegeven, maar ik herken veel van de symptomen die ze nu vertoont van mijn eigen gedrag vroeger. Ze is geïndocctrineerd door mijn moeder en durft er niet tegen ingaan, door een 'vriendelijke' emotionele dreiging. Ik stel bilocatie voor haar voor. Ze is sterk genoeg om de problemen die hiermee komen te dragen, en een combinatie van een man en een vrouw in haar leven als opvoeder zou haar goed doen.